

Sygn. akt XII K 99/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Stasiów

Protokolant: Łukasz Wojciechowski

w obecności prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r.,

sprawy **M. S.** urodzonego (...) w W., syna J. i B. z domu N.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ z dnia 26 listopada 2009 r. (prawomocnego z dniem 12 lutego 2010 r.) w sprawie III K 1530/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony we wrześniu 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł każda.

Wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności nie zostało zarządzone. Kara grzywny została wykonana w całości.

2. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie VIII K 236/09 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie II AKa 147/14 za czyny:

a. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony latem 2004 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

b. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełniony w kwietniu 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

c. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 8 na 9 lutego 2000 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

d. z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 grudnia 1999 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

e. z art. 258 § 1 k.k. popełniony od początku 2004 r. do kwietnia 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

wobec skazanego wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5 lutego 2008 r. do dnia 14 grudnia 2011 r. oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 60 zł każda

Kary łączne grzywny i pozbawienia wolności zostały wykonane w całości.

2. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie XII K 33/14 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie II AKa 452/16 za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w 2008 r. na karę 1 roku

pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł

3. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie XII K 48/13 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2017 r. w sprawie II AKa 465/16 za czyny:

a. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony na przełomie października i listopada 2006 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

b. z art. 263 § 2 k.k. w zw. z 65 § 1 k.k. popełniony wczesną wiosną, nie później niż 21 marca 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie jesienno-zimowym na przełomie lat 2006 i 2007 na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł,

wobec skazanego wymierzono karę łączoną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 listopada 2012 r.

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a i art. 86 § 1 k.k. łączy kary łączne pozbawienia wolności oraz kary łączne grzywny orzeczone wobec M. S. wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawach XII K 33/14 i XII K 48/13 i wymierza skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (20) dwudziestu złotych,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu M. S. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

a. ze sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie XII K 33/14 od dnia 29 stycznia 2013 r. do dnia 31 stycznia 2013 r.

b. ze sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie XII K 48/13 dzień 28 listopada 2012 r.

oraz na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny uiszczono w sprawie XII K 48/13 4 (cztery) stawki dzienne grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 99/17

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2017 r. wpłynął do tutejszego sądu wniosek o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego M. S.. Skazany wniósł o objęcie wyrokiem łącznym kar jednostkowych wymierzonych wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawach: VIII K 236/09, XII K 48/13 i XII K 33/14.

Na rozprawie w dniu 12 lipca 2017 r. prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego i wymierzenie kary na zasadzie kumulacji, zaś obrońca wniósł o wymierzenie kary na zasadzie absorpcji.

M. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ z dnia 26 listopada 2009 r. (prawomocnego z dniem 12 lutego 2010 r.) w sprawie III K 1530/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony

we wrześniu 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł każda.

Wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności nie zostało zarządzone. Kara grzywny została wykonana w całości.

5. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie VIII K 236/09 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie II AKa 147/14 za czyny:

a. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony latem 2004 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

b. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełniony w kwietniu 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

c. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 8 na 9 lutego 2000 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

d. z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 grudnia 1999 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 60 zł każda,

e. z art. 258 § 1 k.k. popełniony od początku 2004 r. do kwietnia 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

wobec skazanego wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5 lutego 2008 r. do dnia 14 grudnia 2011 r. oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 60 zł każda

Kary łączne grzywny i pozbawienia wolności zostały wykonane w całości.

6. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie XII K 33/14 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie II AKa 452/16 za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł

7. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie XII K 48/13 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2017 r. w sprawie II AKa 465/16 za czyny:

a. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony na przełomie października i listopada 2006 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

b. z art. 263 § 2 k.k. w zw. z 65 § 1 k.k. popełniony wczesną wiosną, nie później niż 21 marca 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie jesienno-zimowym na przełomie lat 2006 i 2007 na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł,

wobec skazanego wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

M. S. został skazany wyrokami sądów różnego rzędu, a zatem nie budzi

wątpliwości, że właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd okręgowy. Właściwość sądu okręgowego ukształtowana zostałaby przy rozpoznawaniu sprawy w obu reżimach prawnych, tj. obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. i po tym dniu.

Sąd w tym składzie stoi na stanowisku, że językowa wykładnia art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) wyłącza stosowanie przepisów o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. jedynie w przypadkach, gdy wszystkie wyroki zapadłe wobec skazanego uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 r., zaś w sytuacji, gdy przynajmniej jeden wyrok uprawomocnił się po 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego zapadły również wyroki prawomocne przed 1 lipca 2015 r., konieczne jest badanie sytuacji procesowej z uwzględnieniem treści art. 4 § 1 k.k. nakazującego stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona dla skazanego względniejsza. Za powyższą interpretacją opowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 marca 2016 r. sygn. IV KK 70/16 czy Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 czerwca 2016 r., II AKa 83/16. Pogląd taki jest obecnie powszechnie akceptowany, podzieliły go również strony tego postępowania.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę okoliczność, że wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawach XII K 33/14 i XII K 48/13 uprawomocniły się po 1 lipca 2015 r., zaś pozostałe wyroki przed tym dniem, sąd przeprowadził taką analizę i porównał sytuację skazanego w obu porządkach prawnych.

Zgodnie ze stanem prawnym obowiązujący przed dniem 1 lipca 2015 r., łączeniu podlegały kary za czyny pozostające ze sobą w realnym zbiegu przestępstw zgodnie z zasadą chronologii. W art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. uregulowano sytuację określaną pojęciem realnego zbiegu przestępstw. Zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osądzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem. Zgodnie zaś z obecnym brzmieniem art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne.

Analizując sytuację prawną skazanego sąd doszedł do przekonania, że zastosować należy przepisy rozdziału IX kodeku karnego dotyczące kary łącznej w brzmieniu obecnie obowiązującym, albowiem zastosowanie ich w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. nie byłoby dla skazanego względniejsze. Czyny objęte wszystkimi czterema wyrokami figurującymi w karcie karnej popełnione zostały przed dniem 26 listopada 2009 r., tj. datą wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie w sprawie II K 1530/06, przez co przesłanka czasowa opisana w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. niewątpliwie zachodzi. Jednak przy orzekaniu w oparciu o zasady stare należałoby przede wszystkim uznać za rozwiązane węzły kar łącznych z wyroków w sprawach VIII K 236/09 i XII K 48/13, a co za tym idzie granice wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności uległyby zwiększeniu w stosunku do tych zakreślonych przepisami „nowymi”. Już tylko to sprawia, że zastosowanie ustawy nowej jest dla skazanego korzystniejsze.

Niewykonane w całości pozostały jedynie kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawach XII K 33/14 i XII K 48/13. Tylko one mogą być zatem podstawą wymiaru kary łącznej.

Sąd wymierzył skazanemu karę 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w tym zakresie granice wymiaru kary wynosiły od 5 do 6 lat. Sąd wymierzył karę 400 stawek dziennych grzywny, przy czym w tym zakresie granice wymiaru kary wynosiły od 300 do 450 stawek dziennych.

Zgodnie z treścią art. 85a k.k. sąd, miarkując karę łączną, bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zwrot „prezde wszystkim” wskazuje jednak, że nie można pominąć innych

istotnych okoliczności, jak rozmiar kar jednostkowych, czy zachowanie się skazanego w zakładzie karnym, ale i na wolności, po opuszczeniu zakładu karnego.

W pierwszej kolejności sąd zaznacza, że podziela stanowisko, iż wymierzenie kary na zasadzie absorpcji może mieć miejsce tylko w sytuacji wyjątkowej. Zastosowanie jej może mieć zatem miejsce w wypadku, gdy skazany prezentuje postawę nie tylko poprawną, ale wręcz wyróżniającą. Jego zachowanie musi cechować się zatem nie tylko wypełnianiem wszelkich obowiązków oraz funkcjonowaniem w społeczeństwie w sposób zgodny z zasadami współżycia społecznego, ale też wykraczać poza te normy w taki sposób, by przekonania o poprawnym przebiegu procesu resocjalizacji widoczne były już na pierwszy rzut oka.

Jako że w momencie wyrokowania M. S. przebywał na wolności, sąd zlecił przeprowadzenie wywiadu środowiskowego (k. 76-79), z którego wynika, że po opuszczeniu zakładu karnego tryb jego życia nie budzi obecnie żadnych zastrzeżeń. Chodzi tu zarówno o sprawy rodzinne, pracownicze, sąsiedzkie jak i współpracę z kuratorem sądowym.

Jeżeli chodzi o względy prewencji indywidualnej, kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat i 8 miesięcy czyni im zadość. Zastosowanie zasady absorpcji sprawi bowiem, że skazany nie pozostanie w przekonaniu, iż możliwa jest sytuacja, w której jego tryb życia jest poprawny i z tego tylko tytułu możliwe jest pochłonięcie kary 1 roku pozbawienia wolności w całości. Nie uniknie on zatem kary pozbawienia wolności za jeden z czynów, którym był przecież udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających. Te same argumenty dotyczą również względów prewencji ogólnej. Nie byłoby w ocenie sądu zasadne wysyłanie społeczeństwu, w tym świecie przestępczemu, sygnału, że nawet bez nadzwyczajnych okoliczności możliwe jest uzyskanie w wyroku łącznym dobrodziejstw wynikających z zasady absorpcji.

Pośród okoliczności, które negatywnie wpłynęły na wysokość wymierzonej kary, sąd wskazuje na uczestnictwo M. S. w podkulturze przestępczej, co skazany przyznał na rozprawie. Pokazuje to, że nie odciął się on całkowicie od przestępczej przeszłości, co stanowi dostateczny argument, by uznać, że jego postawa po tym jak zapadły wobec niego wyroki nie jest jeszcze wzorowa i nie zasługuje na ona premiowanie w postaci zastosowania zasady absorpcji.

Te same względy zadecydowały o wymiarze kary łącznej grzywny. W sprawach XII K 48/13 i XII K 33/14 wymierzone zostały one za czyny z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Grzywna w sprawach narkotykowych odgrywa szczególną rolę, skoro ustawodawca zdecydował, że m. in. za czyn z art. 56 ust. 3 orzeczenie grzywny jest obowiązkowe. Nie dopatrył się sąd podstaw, by w wyniku kary łącznej złagodzić dolegliwości finansowe bardziej niż do poziomu 400 stawek dziennych. Dopasował jednak wysokość stawki dziennej do możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej oskarżonego, która - jak wynika z wywiadu kuratorskiego - jest zła, na granicy upadłości konsumenckiej z uwagi na długi. Skazany wskutek tego wyroku zapłacić będzie musiał kwotę 8000 zł, co stanowi dla niego ulgę w stosunku do wyroków jednostkowych, gdzie wymierzono grzywny w łącznej kwocie 16 500 zł.

Na podstawie art. 577 k.p.k. sąd zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej okresy odbywania kar pozbawienia wolności: ze sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie XII K 33/14 od dnia 29 stycznia 2013 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. i ze sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie XII K 48/13 dzień 28 listopada 2012 r. Na poczet kary łącznej grzywny zaliczono uiszczony dotychczas 4 stawki dzienne grzywny.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., w związku z sytuacją finansową skazanego i orzeczoną bezwzględnie karą pozbawienia wolności zwolnił go od zapłaty kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarbu Państwa.